goat (cf. 'haðna').

HÖFÐA (AÐ), v. (1) to cut the head off (h. fisk), to behead; (2) h. mál (sök) áhönd (á hendr) e-m, to bring an action against one. HÖFÐAÐR, pp. headed (h. sem hundr; cf. tví-, þrí-höfðaðr).

HÖFÐA-FJÖL, f. head-board of a bedstead; -HLUTR, m. = höfuðhlutr; -LAG, n. bed's head; -SKIP, n. a ship with an ornamental prow; -TAL, n. 'tale of heads', number of persons, etc.

HÖFÐI, m. headland.

HÖFÐINGI (pl. -JAR), m. (1) chief, leader; h. þeirrar ráðagørðar, at the head of that plan; (2) captain, commander (K. var h. yfir þeim her); (3) chief, ruler, esp. in pl., men of rank or authority (höfðingjar ok góðir menn; hann gørðist þá h. mikill).

HÖFÐINGJA-, gen. from 'höfðingi'; -AST, f. love for one's chief; -BRAGD, n. the bearing of a chief (hafa -bragð á sér); -DJARFR, a. frank and bold in one's intercourse with the great; -EFNI, n. a hopeful man for a chief (L. bótti bezt -efni austr bar); -FUNDR, m. meeting of chiefs; -HLUTR, m. a chief's lot or share; -KÆRR, a. in favour with the great; -LAUSS, a. chiefless; -MERKI, n. chiefs standard; -NAFN, n. chiefs title; -SKIPTI, n. change of rulers; -son, m. son of a chief; -stef-NA, f. = -fundr; -STYRKR, m. support of great folk; -ATT, f. noble extraction, high birth.

HÖFÐING-LIGA, adv. nobly, generously; -LIGR, a. princely, noble; -SKAPR, m. (1) power, dominion; (2) authority, prestige; (3) liberality, generosity.

HÖFGA (AÐ), v. to make heavy; impers., e-m (or e-n) höfgar, one becomes heavy with sleep.

HÖFGA-VARA, f. heavy wares.

HÖFGI, m. (1) heaviness, weight; (2) sleep, nap (rann á hann h.); drowsiness (sló á þá höfga svá miklum, at þeir máttu eigi vöku halda).

HÖFN (gen. HAFNAR, pl. HAFNIR), f. (1) haven, harbour; (2) fœtus (á þann hátt sem h. vex með konu); (3) coat, cloak, = yfirhöfn (hann tók af sér höfnina ok sveipaði um konunginn); (4) tenure of land (jarðar h.); (5) crew, = skipshöfn.

нöғuə (dat. нöғы, gen. pl. нöғыА), n. (1) head (höggva h. af e-m); láta e-n höfði skemmra, to behead one; strjúka aldrei um frjálst h., to be never free, never at ease; skera e-m h., to make a wry face at one; heita i h. e-m, to be called after a person; hætta höfði, to risk one's life; leggja við h. sitt, to stake one's head; færa em h. sitt, to surrender oneself to an enemy; drepa niðr höfði, to droop the head; boku hóf af höfði, the fog lifted; stíga yfir h. e-m, to overcome one; hlaða helium að höfði e-m, to leave one dead on the spot; ganga milli bols ok höfuðs e-s or á e-m, to hew of one's head, to kill outright; senda e-n til höfuðs e-m, to send one to take another's head; leggja fé til höfuðs e-m, to set a price on one's head; leggiast e-t undir h., to put aside, neglect (P. lagðist eigi þessa ferð undir h.); vera höfði hærri, to be taller by a head; (2) head, chief (h. lendra manna); Þrándheimr hefir lengi verið kallaðr h. Noregs, the chief district of Norway; (3) ornamental prow of a ship (skip með gyltum höfðum); ornamental head on a bridle (slitnaði sundr beizlit, ok týndist h., er á var).

HÖFUÐ-Á, f. chief river; -ÁRR, m. archangel; -ÁTT, f. cardinal point; -BAÐMR, m. the 'head stem', agnate lineage; -BAND, n. head-band, snood, fillet;